

ELS RICS I ELS POBRES

Al poble del gran savi sufí Nasreddín Hodja es passava molta gana. Hi havia crisi. Els pobres morien de fam, però els rics havien estat previsors i tenien el rebost ben ple de blat, d'oli i de llegums.

Khadija l'esposa de Nasreddín va dir llavors al seu marit:

.- La vida en aquest poble s'està tornant insuportable; la meitat de la gent és molt rica i l'altra meitat no té ni per menjar. Si tu, que ets un home respectat per tothom, aconseguissin convèncer els rics perquè repartissin les seves riqueses, tothom seria més feliç.

.- Tens raó, dona. Ho he d'intentar.

Nasreddín va marxar de casa i va tornar de fosca nit, del tot esgotat.

La seva dona, nerviosa, va preguntar-li:

.- I què Nasreddín; te n'has sortit?

.- Només a mitges, doneta meva – es lamentà el savi.

.- I com només a mitges?

.- Sí, n'he convençut la meitat. He convençut els pobres.

PARAULES PER PENSAR: RIQUESA / GENEROSITAT / COMPARTIR

MEDITEM:

.- Sempre és més fàcil convèncer a qui té alguna cosa a guanyar? Si els pobres de repent fossin rics, creus que compartirien? Per què? Per deu ser tan difícil fer en la pràctica coses que en teoria són bones?